

LKJS acc. nr.

Anders Hellqvist 2

~~LKJS acc. nr.~~

Obs

Texter av Skänke Lasse
(i kodelogiserade)

Förteckning reg. kort
Skänke Lasse

1 Han kom aldrig
igen.

1. nr.

Jag kände en pojke
En krona häromdån
Att köpa mig cigarrer
får, någonstans i stan
Jag väntade en timma
Jag väntade i två
Sen började jag stinna
Ty som ni kan förstå:

Ref: Han kom aldrig igen
Han kom aldrig igen,
Han blev genast osynlig
komplott

Han kom aldrig igen
Han kom aldrig igen
Vi sen dess har jag ej
honom sett.

2. v.

Ny tiderna ä krassa
 Som varje menske vet
 Och bjärnar uti massa
 Mig vållas jämt förtret.
 En bjöd jag på en bippa
 Han kryssa som en kaj
 Sen såg jag honom tropa
 Balansgång på en kaj:
 Rep: Han kom aldrig igen:

3. v.

Att kära skar att gå me
 Tre västa som jag vet
 Och myss di lurat på mig
 För små, till all förtret
 Så träffa jag en kille
 som hade stora blå'n
 Han trampar ut dem vilje,
 men har vi hört på fan:
 Rep: Han kom aldrig igen. --

4 v.

Jag en gång haft en svärmar
 Som inte alls var småll
 I hennes vända sällskap
 Jag ~~kändes~~ ^{aldrig} kont mej säll
 Jag bjöd på en luttar
 En gång i luftballong
 men jag ja stanna kvar jag
 För att få den i gång:
 Han kom aldrig igen: --

5 v.

En jabbare, jag vet ej
 Precis hans adla namn
 Han far en dag till Tyskland
 Direkt från Käpenhamm
 Der bjöds han på konsewar
 af eget ~~fabrikat~~ etikett
 Det tog på Karlens nervor
 Han gick på'n "toalett"
 Rep: Han kom aldrig igen

Slut.

2. Adrian med flöjten
(med flöjtimitation)

Mel.: Pukor och trampor
1 v.

Som flöjtist satt Adrian
myrå en biograf.

Tudeli, tudeli tudeli tudeli tu
Wäje kväle och blåste
vader som en riktig slava

Tudeli tudeli tudeli tudeli tu

Och myrå läktam satt Sofi
en flickas nar å grann
Och såg på Adrian

Så lärarna di ranns

Hon tänkte för sig själu:
tänk att hans mun ska
gussa trä,

Nä - ä - ä -

Men så galet de ä

Herre gud i himlen, den
som vare flöjten!

Och fick en puss så lång
som han av Adrian

Den till himlens skyn-
rent av kunde häjten
Adriann o han som ä
så rar ä grann!

2. v.

Kasta kväll igen hon satt
precis på samma fläck
Tudeli tudeli tudeli tudeli tu-
Tjeker att Adrian var ännu
mera rar ä kärk
Tudeli, tudeli, tudeli, tudeli tu-
Hon skicka ner till Adrian
ett litet skrivet kort:
Jag möter vid din port
När du ditt jobb fullgjort.
Och han gjorde som hon
bad så att de träffades dit
Sedan så hon som så!
Kasta flöjten Adrian du
är så fager
Och din mun är söt
för god för en bit trä
Och sen kyss från kyss

från Adrian hon tager,
Det var andra toner,
ja var lugn för då!

3 v.

Och på biograf hon sedan
rent av flugan fått
Tudeli tudeli tudeli tudeli tu-
Tjeker att hon trivs med
filmen och hon mår så gott
Tudeli tudeli tudeli tudeli tu,
Hon älskar Adrian så ömt,
ja hela hans person,
Men flöjten hatar hon
Ty svartsjukens därmon
Har nu med Sofi fått
makten och en kväll när
de gick hem
Då - så sa hon med kläm:
Glit med flöjten Adriann!
och kast den från dej
Adriann! du vet hur högt
jag älskar dej
Och så visst ä sannt

du vet, jag håller å' dig!
Du skall inga Gudar
hafva före mej!

4v.

Säj vad gör man inte
för den som man håller för
Tudeli tudeli tudeli tudeli tu
Att hon fick vad hon
begärt ju helt naturligt är
Tudeli tudeli tudeli tudeli tu
Hon gömde den uti en
skrubbe och förrän året gått
Di gifte sig så brått
Och nu så låv di fått
En liten Adrian som
skriker nästan varje målt
Å - å - å ~~~~~ (håmar)
Men då säger hon matt
Fram med fløyten Adrian
nu ä' du trungen
Här han skriker som
en exporterad gris
Vad! försök om du kan

öfverrösta ungen!
Jag kan inte tystan
jag på något vis.

Slut.

3. Grammofonen

Mel.: Fråga flickorna
(av Jean Gilbert)

Uttav handlarn i bon
Hör jag köpt grammofon
Som jag spelar på
De ä ett hallå
Både nätter å dar
Hyrer vevan jag drar
Lägger skivan på
Låter verket gå
Ä det tröst som det nu
För det mästa ä
Bör du visst inte lassen
Var för då
Kör dej in grammofon
Och en gladare ton
Får ditt liv helt visst,
Ingen glädjebrist
Vad än må stå till
Ett råd jag giva vill:

Ref:

Gå du ä spela på gramma-
fonden
Och dra på vevan
och ta upp tonen
Och sjung så glädjigen
denna trall
En grammofon ä bra i
alla fall
Men byt om stift för
varanda skiva
Ty annars raspa det nice
och riva
Fårstör ej fjädern när du
drar upp
Då med musiken blir
det genast stopp.
(Refrängen går åter, med
härming och missgud
a la dålig grammofon)

2 v.

Hemma hade vi dans
Ingen spelman fanns
Han va sjuk å skral
Det blif inställt bal
Och se flickorna beyr
Och se pojkarne per
Staden runt för att
Få en spelman fatt,
Det va lägn att di fick
någon spelvan kan
Överallt hördes bara
detta svar.

Nu i yttersta stann
Man ä väl ingen humn
Hålsa Anders de
Det va rent broket
O Gud vad arg jag blev
Och mig i skallen rev
Men då kom "Fia"
med grammofofonen
Jag drog på vevan och

tog opp tonen
Och dansen gick efter
dena trau
En grammofofon ä bra
i alla fall
Jag dansa jumpyra, det ä
ju givet
Varannan stumpa, jag
håll om livet.
Vi slöt opp skivan
och stöftat må.
Men inte förste någon
sej vid då.
(Glämsning).

3 v.

Och när Karlson i Skog
Lade sej ner och dog
Jag tror att det va
list på Vårfruda
På hans grafäl var ja
ett slände de va
Ingen klokare
~~kunde vi se~~ Kunde ingen se

Och vi vänta och vänta
men ingen kom
Och till sist vände ^{prästen}
åt mig sig om.

Kan du skälmen ej dra
Vij det går ej så jä-
Da blef prästen arg
Och blängde som en varg
På en som vatt så rik
Begrafs utan musik
Men då kom Fia med
grammofonen.

Och drag på väven
~~Fia~~ tog upp tonen
Sen sjöng jag sorgligen
 denna trall
Att Karlson har det
bra i alla fall
Här står vi nere och
drar på väven
Men han på hayran
nu drar må väven
Och vi ä' lessna men

han ä' gla.

Ett leve Karlsson
hijr å hujr, hurra!
(Grammofonhämning.)

Slut.

Melodien har det:

Här skapas knivar - -
här skapas saxar - -

4 Linda Amalia
Appelgren

Skall ingen utav eder
känner

Linda Amalia Appelgren
Ska ja sjunga om för
er godänner

Linda Amalia Appelgren
Hon är fager som en ros
Röd om kind som aprikos
Hon är skär och oskuldsom
Linda Amalia Appelgren
3 v.

Skådar du nån gång
på promenaden

L - a A - a A - g - n
Får du aldrig nånsin skå-
da vaden

på L - a A - a
Om det regnar tröttnar
lyfter hon sig upp en flak

Hon visar aldrig sina ben
Linda Amalia Appelgren.
3 v.

Skjut i med din kärleks
mota bessa på
L - a A - a A - g - n
Ingen enda kan få lov
att tjassa

L - a A - a A - g - n
Hon för sådant alltid
ryst

Hon har aldrig blivit
"kyst"

Hjärtat är så hårt som
sten

På Linda Amalia Appelgren.
4 v.

Aldrig upprå biografen
läper

L - a A - a A - g - n
Och en hatt får två att
femti köper

L - a - A - a A - g - n

Tittar ej i fönsterna
Efter sista mönsterna
Nya modet ger hon "den"
Linda Amalia Appelgren.

5 v.

Alldrig här man brinnarna
baktala
L - a A - a A - g - n
Och ifall att det nu
kan hugovala

L - a A - a A - g - n
Ska jag säga ann här
Som har askuldsfaktiskt
kär

Hon ä inte födder än
Linda Amalia Appelgren.

Slut.

5
Flickan som ville filma

Kalle och Stina gick
på biograf,
Var kväll fröken Stina
var fri,

Ty levande bilder det
njöto di av,
Så dam kunde knappt
låta bli.

Di satte sej alltid långt
bort uti salen,
På märkaste platsen
som fanns i lokalerna,
Och när det var släkt,
satt di hand uti hand
Och drönde sej långt
in i filmernas land.

#

En dag så så Stina
till Kalle så här.
Jag reser bums till
Köpenhamn,

Och följer du med mig
min hjärtans kär,
Så ska vi två nog slå
oss fram:

Vi går till en filmdirek-
tör där i staden
Och ber att få filma,
och när som han
bad en
Gav Kalle sitt "ja", och
di reste på stund
Till filmernas upphaf
invid Öresund.
#

En dag stod di bägge
framför direktören
Som tyckte att Stina
var "smuk",
Och han bad dem strax
"slå sig ner i ett hörn;
Och Kalle han så med
en suck:
På film har vi länge

haft vår lilla fluga
Och frågar ödmjukt,
ifall vi kan duga
Som filmskådespelare
uti en pjäs?
Nej! Herren passar inte!
men fräken - o yes.
#

Han bad henne följa sig
till ateljén,
Och Kalle fick gå ut
på stan;
Han ville ju inte se
sätta på scen,
Men ledsen han var
starkars kär,
För Stina gick med
direktören å filma,
Han gav nå en roff
och han kallar nå "Hilma".
Här för riksdaler mitt
"älsklige barn"
Du får för besväret
se herr Direktörn!

#

Hon nej och hon tackar
för att vad han fick,
Att glädjen att komma
från duk.

Och till direktören så
hon innan hon gick:
"Att längtan jag nästan
är sjuk,

Min fråga är nävis,
men inte märkbara.

När tror direktören
att filmen blir färdig?

Ja - om några månader
är då nog klart!

Adjo! direktören! - måtte
den komma snart.

#

Så träffa hon Kalle,
och dom reste hem,
I väntan di gick bägge två.
Den väntan var rent av
odräglig för dem

Men tiden den tycktes
dock gå.

Och "filmen" den kom nog
när tiden var gånget,
En "levande bild"

som var bättre än många.
Den sprattla och skrek
från sin "duk" så extrem

Och läste den talande
filmens problem

Slut.

6.
Drängens historia

En ang å gla å livad dräng
På lördagskvällen g' går i säng
Då gångar han att ta en sväng
Uppå en loge eller äng

Tar unner armen sitt klamä
Och drar en trallalalala då la
Wärenda gräbba som han ser
Och snart så kommer fler
#

Sen dansar han sej swett å varm
Och högt går gräbbans runda barn
Han tager henne under arm
Och drar sej undan stäm å larm
Och ut i skogen ser dom gå
Och många trallalalala han får
När månen högt på himlen står
Di bägge hemåt går.
#

Loi går ett år ifrån vår tid
Och kärleken den hänger vid
De ä lycka blott å präjd å frid

En dag så säger tösen blid
Nu måste du ut lysning ta
För trallalala det var ej bra
Och då så svarar drängen ja
Och så blir gräbban gla
#

Och såsom di en gång han sått
Di sedan också skörda fått
Det bliver smått å smått på smått
Och drängen trivs ej med sin lott
Te stäm han går uppå galej
En "traderadua" han tager sej
Och gla blir han, men det blir ej
Hans flamma, nej o nej!
#

Då blir det tråtar kin å agg
I skallen får han en "plättelagg"
I hyn han liknar Lorges flagg
Och hjärtat sitter ast en tagg
Han tar frä väggen spegeln nu
Och uppå trallalalala han su
Och tänker pågor ajten jir!
För kvinnas å handklara
Slut.

Trädlösa telegrafen

Äf allt som i vår tid man
har funnit på

tv olika slags apparater
Så tror jag Marconis
telegraf utan trå-

Tar priset uti alla stater
Ätt uti-från sjön

Telegrafer till kann
Det är väl en konst

Lika god som när man

Refi: Ja den trädlösa telegrafen
Telegrafen

Det är en uppfinning så fin
Sen bara man satt sig
in i en

Och fått se en liten
"maskin."

Ja tänk när utvecklingen
kommit så långt.

Var människa får se en liten
Apparat, vad man slipper
från mycket å mångt

Som nu gör en trätt å utsliten
Man uträttar allting på
stående fot

Meddelanden sänder och
tager emot

Refi: den trädlösa telegrafen
- - - - -

Ja tänk vad besparing
på sulor å skor

För alla små kafferepstanter
Så nu till varandra

ger skiftesvis gnor
Och kacklar om någon bekant
Ja snart kan de om sitta
en kvar i sitt hem

Och kackla om "han" å om "hon"
och om dem. Refi: med den trädlösa
län.

#

Och Hinke för "kärleken
sin utan barn"

Haft många obehagligheter
Polisen den lägger ju ut
sina gån

Upplysningen har blott
förtretet.

Men en apparat för varanda
person.

Sen kan ingen bjuda hans
agitationer.

Den trädlösa telegrafien.

#

Och när upp te himlen
han för Sven Hedin

Wem ska oss sen vana
för Ryssland?

När han lägger upp med
den där industrin

Han ingen så väl sköta
ryssolan

Vi ger Sven Hedin
en trädlös maskin
Sen "varnas" han oss utav
självaste him
med den trädlösa - - -

Slut.

Kristin med stickmaskin

Jag har en flicka så
fager & fin
Och hon stickar strumpor
synda sin maskin

När som hon stickar
Gjortat det prickar
För mej, endast mej!
och inte för dig (pikar)

Refr: O du min älskade
tas Kristin

Wa du står i min
stickmaskin

Rycker & vefver
Så länge du lever
Går din maskin
Liksom en turbin

#

Kristina & ja ni ska
snart bli ett par
Ty hon kan försörja

en hederlig kar
Hon fabrikerar
Jag representerar
Firman guds
Och maskinen förstås.
Refr: O du min älskade

— — — — —

#

Och när som jag sett hur
affären har gått
Så går jag & fästar och
lever så flatt.

Om kassan & skraler
Fabriken betalar
Sänd räkningen dit!
Och stick inte hit.

Refr: O du min älskade

— — — — —

#

Och skulle vi snärja oss i
vårt garn
Och skulle Kristina & ja
få ett barn.

I äjdran anaggar
ett jag tänker vaggat
Vij det får Kristin
med sin stickmaskin.
Talas: Bara ett snöre
mellan vaggan å vefsta-
ken - och sen;

Sing: O du min älskade
tår Kristin
Vår du står i när din
stickmaskin

Rycker å vefva
I så länge du lever
Går din maskin
Liksom en turbin.

Slut.

Kom ihåg klämman på
vefstaken i mellanrevet
som vi tala
om.

9.

Reväringsvisa

Nu ska gå ut för kung
och land
Och ta gåvorna i min hand
Och gå ut i paraderna
Och spränna vaderna
Nu lämnar jag civilisation
Och blir en milangtärpsman
Med - här - lek - till - vår -
festerjard

Hell dig du hjällans höga
nand

Tralladerilladeralladera
Tralladerillade ra tjo!

#

Adjöss min far adjöss min
mor

Adjöss min syster å min bror
Adjöss vår grisen fet å ras
Och släkten, en å hvar
Adjöss min glädje å min
sång

Adjöss mä allt uppå en gång
Din klara sol går upp
 hvar da-
Snart uppå hela sjöngarna
Tralladerrade - - -
" tjä!

Adjöss min Lissa du har varit
Min fästema och hjärtskats
För när jag kommer hem
 tillbaka

Har du väl annat flax
Men om du mat mej
 trogen är
Jag glädligt tager mitt
 gevär

Ty tryggare kan ingen vä
Än jag uti famn, fallera
Tralladerrade - - -
- - - - - tjä!

Men om jag sköten blir
 ihjäl
Jag säger dej ett ämt farväl
Men sätt ett kors på
 krigarnas graf
Ofta han går i kvar:
Har varit en beväringssman
Så stalt å blåd å gul å
 grand
Som älskade sitt hjärtas
 man
Nu sitter han i himmelen
Tralladerrade tralladerrade
Tralladerrade tjä!
 Kut.

Farväl.

Paradi

Jag har en välkänd
konkurent

Och Gustav^x är hans namn
Han sjunger mest som

igen är känt
I Stockholm - Kärnkammaren!
Farväl farväl

Förtjusande vän

Vi komma väl snart

x Fonandern igen.
#

Nu Kristiansson i Helsing-
borg

Har tagit annan "ton"
Och blivit "vilde" till
stor sorg

För civilisation

Farväl - - - - - vän

Du kommer väl snart igen

#

När till Ryssland Branting
för blott för

Att se revolution

Stad Aftonbladets redaktör

Uppå Centralstation

(viftar) Farväl - - - -

Du kommer väl snart igen
#

När ryska språket

dag i byål

Och Loren åkte in

Wen hägerpress med

känslig själ

Sjäng sorgsen melodin.

Farväl - - - - - vän

Du kommer väl snart igen
#

Och när Thulin i luften

"flög"

Att hälsa "Tyska ären"

Han såg att kulesprutan råk

Då stod det tydligt färd.

Farväl farväl färdigande
vän

Kom aldrig hit igen.

Privat urs

Nu får du ej en visa mer
Men får jag pengarna
Så kanske jag kan skriva
fler

Med snits på stängarna

Farväl Farväl

Det ständers min vän

Vi träffas väl snart igen,

Noterna komma
om ett par dagar

Hälsningar
Trätt i handen
Th. Larsson